

Dette er imidlertid gaaet ud af Lovforlaget lige saa vel som Bestemmelsen om, at hvis det var nødvendigt af forskellige Hensyn, at de arbejdede om Søndagen, skulde der sikres dem en tilsvarende Fritid paa en af Ugens øvrige Dage. Det er mange Tusinde Kontor- og Lagermedhjælpere, som paa den Maade ere undtagne fra Loven, men som man kunde ønske inddragne derunder. Imidlertid, som Sagen foreligger, er der vel ikke meget Haab om, at der paa det Punkt kan ske en Forbedring, man kan kun haabe, at de Herrer Chefer maa stille deres Kontormedhjælpere lige med deres Butiks- og andre Ekspedienter, for der er jo ingen Mening i at lukke Butikken, og tage Medhjælperne ind paa Kontoret og lade dem arbejde videre der. Hvad angaar § 3 ønskede den ærede Indleder ikke, at det skulde tillades beværtningsdrivende at sælge tilberedte Spisevarer ud af Huset om Søndagen. Denne Paragraf forekommer mig noget uklar affattet. Naar det hedder: „Beværtningsdrivende (herunder Personer med Konditorborgerskab) maa paa Folkekirken Helligdage ikke sælge ud af Huset i de Tilfælde, hvor de ellers ere berettigede dertil; dog undtages herfra tilberedte Spisevarer, Kager samt Mælk og Brød ifølge § 2 b,“ maa det vel antagelig forstaas saaledes, at beværtningsdrivende i det hele ikke maa sælge ogsaa Brød, Kager etc. ud af Huset, for de ere jo ikke berettigede til det ellers ifølge Næringsloven. Skulde det være en Undtagelsesbestemmelse, at de paa Helligdage maa sælge Brød og Kager, var det jo en Udvidelse af Beværternes Næringsadkomst, som jeg vil anse for uheldig. Jeg tror, at Paragraffen kan give Anledning til forskellig Fortolkning, og jeg henleder her kun Opmærksomheden paa, at den vel maa forstaas saaledes, som jeg nævnte.

Fra forskellige Sider er fremhævet Ønske om at faa en Undtagelse særlig med Hensyn til Forsyning af fersk Kød, Fisk og Bærfrugt, og jeg kan ganske slutte mig til Ønsket om en Forandring paa dette Punkt. Naar det er fremhævet af det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jensen-Stengaarden), at der jo i § 11 er givet Kommunalbestyrelserne Ret til ved Politivedtægter at træffe Bestemmelser i saa Henseende, vil jeg dertil bemærke, at det jo kun er for Restaurationernes Vedkommende, at der ad den Vej kan finde Forsyning Sted til deres almindelige Behov — selvfølgelig maa der ogsaa være en Dispensationsret dertil —, men for den almindelige Forsyning er der ingen Dispen-

sationsret. Og ligeledes maa der vel ved den af det ærede Medlem for 7de Kreds (Berthelsen) omtalte Bestemmelse for Sø-købstæder og Fiskerbyer om Salg af Fisk tænkes, ikke paa Detailsalg, men paa det store Salg til Fiskeopkøberne, for ellers var der ingen Mening i at give denne Ret. Paa Steder, hvor der ikke fanges Fisk, men indføres Fisk, var der mere Anledning til at holde aabent om Morgenen, for der fremkommer Fisken mindre frisk. I det hele tror jeg, der skulde være en Bestemmelse, der i hvert Fald for de 3 Sommermaaneder gav Tilladelse til at sælge fersk Kød, Fisk og Bærfrugt til Kl. 9 Formiddag om Søndagen. En saadan Foranstaltning vilde blive hilst med Glæde ikke alene af de handlende, der ere interesserede deri, men ogsaa af Befolkningens store Flertal, og vi skulde tage Hensyn ikke alene til næringsdrivende, men ogsaa til Befolkningen. Der har ogsaa mellem Bagere været Ønske om at lukke Kl. 12 Middag, men det er kun et Mindretal, der ønsker det, og den store Befolkning vilde sikkert se mindre velvilligt til, om Brødbutikker og Konditorier lukkede Kl. 12, saa dette Ønske er ikke kommet frem, hvad jeg heller ikke mener vilde være i nogen af Parternes Interesse.

Af det ærede Medlem for 7de Kreds (Berthelsen) er der ønsket Forandringer med Hensyn til Barberer og Frisører, og der er kommet Adresse pro et contra fra disses Side, men jeg tror nok, det vilde være uheldigt, at de skulde lukke Kl. 9—10. Jeg vil blot nævne, at om Vinteren, hvor det er mørkt til Kl. 8—9 om Morgenen, og hvor mange af dem, der skulde have Frihed den Dag, sove længe, vilde det være uheldigt, om de skulde komme til at gaa ubarberede hele Dagen, det vilde det ærede Medlem vist ikke have paa sin Samvittighed. Og i hvert Fald, det store Flertal af Barbererne sætte stor Pris paa ikke at komme ind under denne Lov.

Med Hensyn til § 12 om, at Overtrædelser straffes med Bøder, er jeg ganske uenig med den ærede Indleder. Jeg kunde ønske, at det blev fastsat, at saavel Køber som Sælger skulde idømmes Bøde; thi hvem er Fristeren? Det er Køberen, der kommer til sin Købmand — maaske er han en god Kunde — og frister ham til at bryde Lov og Vedtægt og udlevere Varer. Jeg synes, at er der to om Forbrydelsen, skulde de ogsaa være to om at dele Skaden. Jeg vilde ønske, der her kom en Ændring i den af mig antydede Retning.